

พระราชกฤษฎีกา

ถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
สำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันในท้องที่ตำบลทับยา
อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี

พ.ศ. ๒๕๑๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

เป็นปีที่ ๓๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติ
ของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลทับยา
อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๘ วรรคสอง (๑) แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๓๓๔ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาโอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลทับยา อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี พ.ศ. ๒๕๑๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลทับยา อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

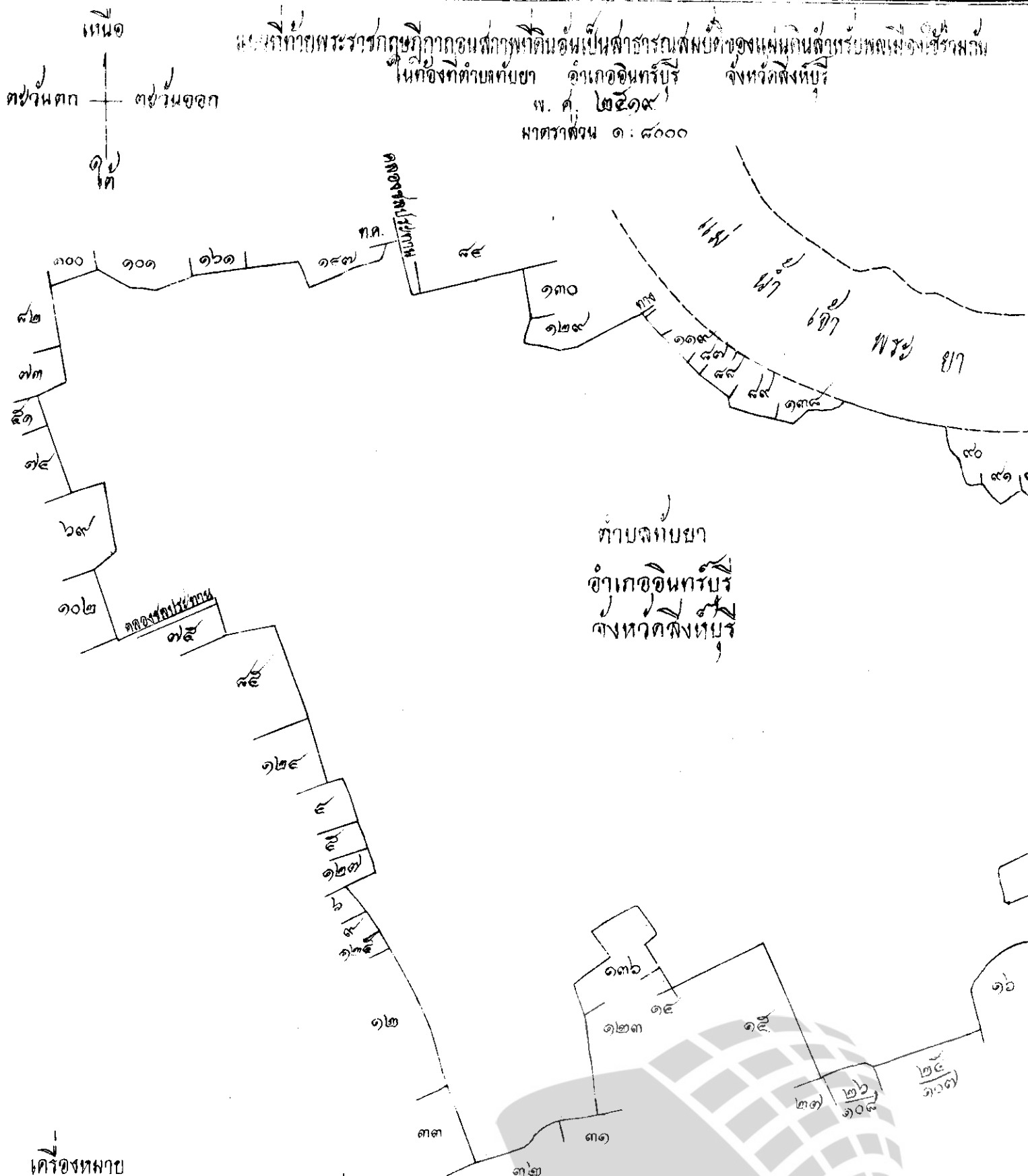
มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ธานินทร์ กรัยวิเชียร

นายกรัฐมนตรี

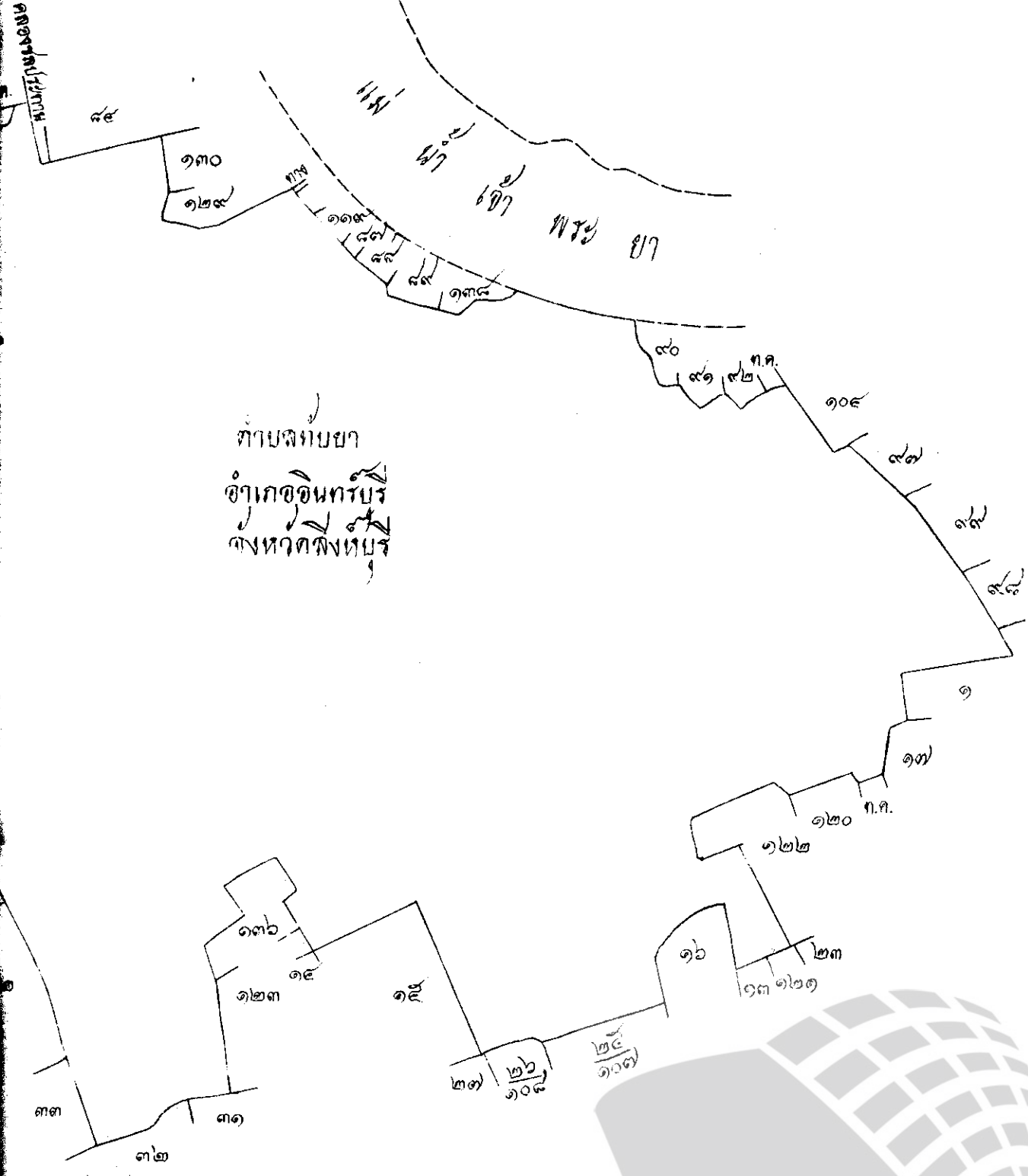
แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาโอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองชาวไทย
 ในท้องที่ตำบลท่งยา อำเภออินทรีบุรี จังหวัดสิงห์บุรี
 พ. ศ. ๒๕๑๙
 มาตราพจน ๑ : ๘๐๐๐

เขตที่ดินที่โอนสภาพ เมื่อที่ประชุม ๕๕๕/๖

ทัศนศึกษาอุบลราชธานีเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองชาวไทย
 ในท้องที่ตำบลห้วยขา อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี
 พ. ศ. ๒๕๑๙
 มาตรฐานงาน ๑ : ๘๐๐๐

พ.ศ. ๒๕๑๙

พ.ศ. ๒๕๑๙

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่
ปรากฏว่า ที่สาธารณประโยชน์ดงเย็น ตำบลทับยา อำเภอลำทับบุรี
จังหวัดสิงห์บุรี เนื้อที่ประมาณ ๕๕๕ ไร่ ซึ่งทางราชการได้สงวนหวงห้าม
ไว้เป็นที่เลี้ยงสัตว์ และได้ขังพะยูนเป็นที่สาธารณประโยชน์ไว้ก่อน
พ.ศ. ๒๔๗๔ นั้น ปัจจุบันพลเมืองได้เลิกใช้ประโยชน์ในที่ดินนั้นแล้ว
สมควรถอนสภาพจากการเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับ
พลเมืองใช้ร่วมกัน เพื่อให้ราษฎรได้ใช้ประโยชน์ตามประมวลกฎหมาย
ที่ดิน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้ขึ้น